

ЗАЩО БОГ ИСКА ОТ НАС НЕВЪЗМОЖНОТО?

Във всичките евангелия се разказва случката, в която Исус нахранва много голямо множество хора само с пет хляба и две рибки. Мястото е било уединено и народа се стичал от всякъде. Казва се, че когато Исус вижда това голямо множество хора „смили се над тях, понеже бяха като овце, които нямат овчар, и започна да ги поучава много неща.“ Колко хубаво е било да бъдат с Исус! Той изцелявал техните болести, насърчавал ги и ги наставлявал.

В Него те намерили своя Пастир,

Който се грижил за тях с такава любов и нежност. Щом разбрали, че Той е в това пусто място, хората се стичали към Него и когато Той започнал да ги учи, те Го слушали с удоволствие.

При такива условия не се забелязва колко бързо минава времето. Понеже станало вече късно, а народа е седял цял ден без храна и не е имало от къде тя да се купи, учениците на Исус Му казали да ги пусне да си идат, за да се нахранят. Обръщайки се към тях, Христос им казва: „Дайте им вие да ядат.“

Разбирате ли думите на Господа? Той им казва да направят невъзможното!

Учениците реагирали напълно нормално и естествено, може би те си мислели: “Къде в тази пустощ можем да купим толкова хляб, за да се нахрани това голямо множество хора?” Няма откъде да се купи хляб и дори парите биха били безполезни, (заради уединеното място и голямото множество хора). Не всичко може да се получи с пари. Въпреки това, Христос просто и ясно изисква от тях невъзможното. Как да стане и какво да правят?

Когато четем Библията, ще видим, че Бог действително изисква от нас това, което е невъзможно да се изпълни! Например, Христос казва:

"Обичайте враговете си ...правете добро на тези, които ви мразят... молете се за тези, които ви правят пакост... на който те удари по едната страна, обърни му и другата... не съдете... прощавайте... бъдете милосърдни, не се безпокойте за живота си и т. н." Кой е способен на това? Да не би да излиза, че Бог издевателства над нас? Разбира се, това е неприемливо.

Това е призив към нас да се обърнем към Него и просто да кажем: „Господи, това, което искаш от мен, аз сам не мога да го изпълня. Ти самият Си казал, че „без Мене не можете да направите нищо.“

Когато се озовем в подобна ситуация, преди всичко ние сме склонни да виждаме само проблема. И въпреки че за мнозина от вярващите християни е прието да казват, че нямат проблем, в същото време те потъват в проблема.

Как учениците отговорили на Исус?- „Тук сме в уединено място, (това вече е проблем, и за да го решат, те предлагат най-простия вариант) -разпусни народа, за да отиде в околните села да нощува и да си намери храна.“ **Какво искат да кажат с тези думи?**-**Това, че проблема не е техен, а на другите хора.** Най-лесно е да махнеш с ръка и да обърнеш гръб на проблема, но Господ казва: „Дайте им вие да ядат.“ Тук всеки човешки аргумент е безполезен!

Христос се обръща към Филип, един от учениците, с един интересен въпрос: „Откъде да купим хляб да ядат тези?“ Забелязвате ли, че Христос не пита колко пари ще са необходими, за да се купи хляб, но пита къде могат да получат хляб за толкова много хора! Филип назовава сумата, която дори не ще стигне, за да вземе всеки по малко (тя е равна на осеммесечната заплата на работника по това време). Казва се, че Господ изпитва Филип със зададеният въпрос, защото „Той си знаеше какво щеше да направи.“

Да, Господ поставя учениците Си в такива условия, че да изпита вярата им и да покаже какво Бог може да направи, когато всичко изглежда невъзможно за човека. Учениците е трябвало само да Му се доверят, че Той ще извърши това, което те не са в състояние да извършат. Бог ни предизвиква. Когато всички естествени средства, всичките ни ресурси са напълно изчерпани и Той изисква това, което ние не можем, тогава остава едно нещо - да чуем това, какво ще ни каже Господ после.

В момента, когато Господ задава въпроса на Филип, идва друг ученик, Андрей, който казва: “Тук у едно момченце се намират пет ечемичени хляба и две риби.“ Пет хляба и две риби? Това шега ли е? За толкова множество хора? Но Андрей не каза че се шегува, не, това може да се види от факта, че той още казва: "Но какво е това за толкова множество?"

Когато Бог ни каже да направим това, което е невъзможно за нас, тогава всичко, което Той изисква от нас, е да вярваме. Да вярваме на това, което Той казва. В даденият случай Андрей проявява тази вяра: тук има едно момче и то има пет хляба и две риби! Звучи вяра!-"Господи, от тези пет хляба и две риби можеш да направиш нещо невероятно!" Би било хубаво, ако Андрей беше приключил с това и не казва нищо повече. Въпреки това, той добавя своето"но". "Но какво е това за толкова множество?" Оказва се, че вярата му е несъвършена. Но и това е вяра. Малка, но е вяра. „А без вяра е невъзможно да се угоди на Бога", се казва в Библията (Евреи 11:6). Христос казва: „Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина:Премести се от тука там, и тя ще се премести, и нищо няма да ви бъде невъзможно.“ (Матей 17:20) И още:“Ако можеш да повярваш! Всичко е възможно за този, който вярва.“ (Марк 9:23)

Господ никога няма да откаже на вярата, колкото незначителна и слаба да е тя. Всичко, което оставало на Андрей, е да даде тези пет хляба и две риби в ръцете на Господа. Това е бил актът на неговата малка вяра, което и отворило пътя на Господа да извърши великото, от тези няколко хляба и малки риби да нахрани до насита огромната гладна тълпа. И дори да останат дванадесет коша с къшеи от хляба.

Господ ни поставя в ъгъла и изисква от нас невъзможното. За какво го прави? За да се обърнем в отчаянието си към Него и за да бъде Той прославен. Наистина, този, който възлага надеждата си на Бога, никога няма да бъде разочарован и посрамен. Господ винаги награждава вярата, колкото и незначителна да е тя. Неговото желание е да ни благословя.

И колкото и да е странно, това е причината за нашите изпитания. Понякога ние сме в безизходица, от която не можем да се измъкнем сами, но Този, който е допуснал това изпитание в живота ни, чака да се обърнем към Него. Да, да се обърнем към Господа и Той ще ни избави и ще ни изведе в светлината. Не трябва да мислим за това дали имаме достатъчно вяра или не. Няма нужда да анализираме чувствата и емоциите си. Просто трябва да вярваме. Да чуем това, което Бог казва в Словото: „Извикай към Мене, и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш.“ (Еремия 33:3)

Когато Христос казва на Никодим, юдейски началник, че трябва да се родим отново, да се родим отгоре, той се почудва как може да стане това. От думите му към Исус разбираме, че той мисли, че Господ изисква невъзможното от него. (Йоан 3:3,4) Но Христос му отговаря: „Ако някой не се роди от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство ...“ (Йоан 3:5) Отговорът е ясен и прост - само Святият Дух може да ни роди отгоре. Никой не може да се роди отново. Това е Божие дело и Бог е готов да го направи, а от нас се иска само вяра. **Да вярваме в кого и в какво?- В Исус Христос, че Той ни е изкупил със Своята смърт, умрял е за нашите грехове, и ако ние напълно се осланяме на Него, Духът на Самия Бог ще извърши чудото Си в нас, ще ни роди отново и ние ще бъдем нов човек, Божие дете.** Когато с цялото си сърце се молим и казваме на Бога: „Аз съм грешник, сам не мога да се променя, но Ти можеш да го извършиш, направи го за мен заради Исус Христос!“ - това е вярата, на която Бог не може да откаже. Нека всеки бъде благословен с такава вяра! Амин.

Превод: Светлина за теб